

minalium Racemationibus quod caput erat ne  
tetigit quidem; atrociter tamen in famam meam  
passim inuectus, satis habuit quædam mei libelli de  
Origine Germanici Juris contumeliose vellicare.  
Quibus proinde coactus fui nonnulla reddere in meo  
ad Lectorem, secunda Taciti de Germanorum mo-  
ribus editioni præfixo, Proæmio: cujus huc perti-  
nentia Excerpta adjunximus. Iis autem visis plane  
in scurrilem rabiem Tabor idem prolapsus est, publi-  
cato & sparsa Programmata, sine exemplo turpis &  
fæda maledicentiæ plenissimo. Ut famæ servanda  
causâ iterum quamvis invitatus fuerim coactus, Epi-  
stolâ Operi de Finibus Imperii Germanici tunc pro-  
deunti subnexa, me defendere. Quam etiam proinde  
hîc quoque volui abs Te, Candide Lector, & legi &  
expendi. Calumniarum plurimarum jam mani-  
festus siluit quidem ad isthac omnia Tabor, suum  
tamen novum Cerevisiarium Jus coquens, no-  
va me calumnia non potuit non onerare; mor-  
tuus scilicet si non aliqua nocuisset, ut ille in Eclogâ  
Maroniana. Dilui autem istam injuriam, sed pau-  
cis: ceu videre fuerit pag. 322. Exinde aliquamdiu  
inter nos quieta omnia fuerunt, illo ad Anlicos  
cancellos nonnihil admoto, quos tantopere hæte-  
nus, suæ ineptitudinis parum præfastu gnarus, ambi-  
erat

